

Skal Postvæsenet i det hele taget opfylde sin Mission, sin kulturelle Opgave, er der tre Ting, der maa gaa sideordnede, tre Strengte, der isaa at sige maa afstemmes, for at der kan komme et harmonisk Hele frem, tre Ting, Lovgivningsmagten har haft eller vil faa med at gøre. Vi har for faa Aar siden faaet en Lov om Postvæsenets Styrelse, og jeg tror, det er en Lov, der bliver gennemført paa en god Maade, og som lagde en god Grund for Postvæsenets Styrelse. Et æret Medlem af dette Ting kritiserede for nylig stærkt Statsbanernes Styrelse. Jeg er glad ved at kunne sige, at jeg tror, at den Styrelse, vi har faaet af Postvæsenet gennem Organisationsloven, danner et godt Grundlag paa dette Omraade. Nu behandler vi en anden vigtig Side af Postvæsenet, Forslag til en moderne og god Postlov, og jeg vil haabe, at vi ogsaa her naar et godt Resultat. Men skal Postvæsenet som Helhed virke efter sin Bestemmelse og være fuldt ud paa Højde med Tiden, maa Lovgivningsmagten ogsaa tage Sigte paa den tredje Faktor: at vi til enhver Tid har et dygtigt Personale. Jeg har som Postmand ønsket lige at pege paa denne Side af Sagen og vil udtale Haabet om, at vi ikke alene nu maa naa til en god Postlov, men at vi ogsaa maa naa til et heldigt Resultat, naar vi skal løse den tredje og sidste Del af Opgaven: at skaffe gode Betingelser for Personalet, saa at der kan blive Ro og Lyst til at arbejde i Etaten.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Om de store Linier, som gaar gennem det foreliggende Lovforslag, synes der ikke at herske væsentlig Meningsforskel; det vil nu vise sig ved Udvalgsbehandlingen, om man kan opnaa en tilsvarende Enighed om Detaillerne.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (*Sigurd Berg*) angav som en mulig Aarsag til at udskyde Behandlingen af denne Sag, at Lovforslaget jo indeholder de nye Takster, saaledes som de blev vedtaget i Efteraaret, og samtidig Revisionsbestemmelsen; men det ærede Medlem husker fejl, naar han mente, at Revisionen skulde foregaa allerede i næste Rigsdagssamling, det er først i Samlingen 1921—22. — Det ærede Medlem spurgte, hvad det vil sige, at Forslaget har været forelagte Erhvervene. Det vil sige, at der har været indkaldt en Forsamling, bestaaende af Repræsentanter for alle de store, officielle Erhvervsorganisationer, vi har her i Landet, dog maa jeg med stor Beklagelse til-

føje: med Undtagelse af Forsikringsvæsenet, som det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) gjorde opmærksom paa; det skyldes en meget beklagelig Forglemmelse, som jeg haaber ikke skal gentage sig. Men i øvrigt har de forskellige Grene af Erhvervslivet været repræsenterede: Landbrug, Handel, Søfart, Industri, Presse, Arbejderorganisationer og Pengeinstitutioner.

Det ærede Medlem syntes, at den Vægtgrænse, som er foreslaaet for Breve, 50 g til den laveste Takst, var for lav, og mente, at der i denne Bestemmelse foreligger en maskeret Forhøjelse af Brevporto. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at der foreligger en *aabenbar* Forhøjelse af Brevporto, kunde jeg forstaa det ærede Medlems Mening, men det kan da aldrig være en maskeret Forhøjelse, her tilsigtes. For øvrigt kan der ikke være Tale om at forhøje andet end Porto for de Breve, som vejer over 50 g, og Spørgsmaalet er da, i hvor stort et Antal disse Breve forekommer. Den internationale Bestemmelse, som Postvæsenet her gerne vil have overført, gaar ud paa en Vægtgrænse af 20 g, og man mener, at det i det internationale Samkvem kun er 4—5 pCt. af samtlige Breve, som overstiger denne Vægt. Jeg for mit Vedkommende har nu været meget ængstelig for denne Grænse; ligesom det ærede Medlem fra Skern (*Sigurd Berg*) har jeg været bange for at komme saa langt ned som til 20 g, fordi jeg mente, at der da idelig vil opstaa Tvivl om, hvorvidt nu det paagældende Brev var over eller under denne Vægtgrænse, om end det forsikres mig, at det, man kalder ganske almindelige Breve, altid vil veje under 20 g, som Regel vejer de 10—15 g. Imidlertid forekommer det mig rigtigt, som det ærede Medlem fra Skern udtrykte det, at man skal saa højt op med denne Vægtgrænse, at der praktisk talt ikke kan være nogen Tvivl med Hensyn til Besørgelsen af de Breve, som almindeligt forekommer. Det bør være saaledes, at ikke alene de Breve, som indeholder f. Eks Regninger fra Forretninger eller er ganske almindelige Privatbreve, men ogsaa de fleste af de Breve, man modtager i Foliopapir, lagte sammen et Par Gange, kuverterede i de sædvanlige blaa Konvolutter fra Ministeriet, falder under Vægtgrænsen. Det ærede Medlem mener altsaa, at man skulde gaa endnu højere. Men det forekommer mig, at man saa lige saa godt kan blive staaende ved den nuværende Vægtgrænse 50 g, saa faar man altsaa ikke denne Gradation, som man i øvrigt forsikrer vilde have nogen Betydning i postteknisk Henseende, idet